

אוסנאי לורנס יוצר שמחה על המסלול — סכסי, עדין ושברירי

במדינה

יחסי חוץ

ישראליות בחוץ

השודרת הישראלית

בהונגיקונג

תשוחרר ותגורש לארץ

פרשת האסטר בן חמש השנים אותה קיבלה שודרת היהודים הישראלית בהונגיקונג (העולם הזה 1902) עומדת להסתיים בעוד חודשים מספר, עם שיחלוצה המוקד דם של גיטית זרבי מכלא הנשים של הונגיקונג. שילטונות הונגיקונג עומדים לי העניק לגיטית חגיגה, בעיקבות התערבות משרד-החוץ הישראלי, אשר סיפק לשילטונות חומר על הפרשה, אשר לא היה ידוע בעת מישפטה של גיטית.

משרד-החוץ הצליח לשכנע את שילטונות המישפטה בהונגיקונג כי לגיטית היו שני שותפים, ישראלים אחרים, אשר אילצו אותה לערוך את השוד, ואילו הם עצמם הצליחו להסתלק מהונגיקונג מיד עם כישור לון השוד.

הוריה של גיטית, העומדים עימה בקשר מאז נעצרה, סיפרו שהיא הסבירה לקונסול הישראלי בהונגיקונג כי פחדה לגלות את זהות שותפיה בבית-המשפט, משום שהי שניים איימו עליה שאם תסגיר אותם, יתכללו לה לאחר שתשוחרר.

היצאנית המודלמה, העונש החריף, שהוטל על גיטית בהונגיקונג, נבע בין

גיטית זרבי סיחרור בקרוב

— הדוגמנית צוערת ביצירה החדשה לא גברי ונוקשה

את הבדים — ולמה שלא יסגרו את ה"מעגל? הרי מאותו בד עצמו אפשר לתפור גם סמרטוט וגם בגד של אופנה עילית. "ויש לי הרגשה שזה עוד יקרה. מת-קיימים כבר מגעים עם המיפעלים הגדור לים במטרה להחדיר רוח חדשה באופנה הישראלית, והנכונות לשתף פעולה גדלה הולכת. אני באמת מקווה ומאמין שהסגור נית הזאת תביא את האביב."

תל-אביב

מי ראה את הראי?

הם נועדו למנוע

תאונות ולהציג חיים —

והפכו קישוט ביתי

הרעיון היה מבורך — גם אם נעשה לצורכי בחירות: ערב הבחירות, התקינה מחלקת התנועה של עיריית תל-אביב מראות קמורות בקרנות של מספר רחובות בעיר, במטרה להרחיב את שדה הראייה של הנהגים.

תוך ימים מעטים נעלמה המראה הראי-שונה. אחריה, נעלמו אחרות. מסתבר שהמראות הגדולות, בעלות הצורה הדקוריטיבית, מצאו מקלט במספר בתים תל-אביבים, שבעליהם מחבבים אביזרים מירחדים. ומה יכול להיות מיוחד יותר ממראה קמורה ענקית, העולה כאלף לירות? הוליוודים, מה עושים לנוכח מכת היגניבות? שום דבר, מסתבר.

לדעת יוסף גולן, דובר עיריית תל-אביב, אין התופעה חמורה במיוחד: "בסך-הכל מעשי חלוגים", ואין מה לעשות בנושא. לדעתו.

לסגור-ניצב עמס אריכא, דובר משרת מחוז תל-אביב — הגוף שיעץ לעיריה ל-התקין את המראות — לא היה ידוע כלל על גניבת המראות: העירייה אף לא הגישה תלונה על הגניבות. בינתיים, באותן צמתות שבהן הוחלט כי המראות הן כורח בטיחותי, ושהמראות נגנבו מהן — לא הותקנו חדשות. אחרי הכל, הבחירות כבר נסתיימו.

עניין די חדש אצלי, עד שהתחלתי לעסוק בזה, עשיתי כבר כל מה שאפשר לעשות בתחום האמנות.

"עכשיו שמתי לי למטרה להחזיר לאשה את הרמות הנשית שלה. כשאני רואה את ה"ג'ינס 24 שעות ביממה, את הבדים ה"נוקשים והכבדים, את החליפות הגבריות על גיורות נשיות דקות, זה מרתיע אותי. אני גם לא תופס את עניין ה"ג'ינס. מה זה, תחרות של הנשים עם הגברים מי יותר גבר? הרי גם בין החיות יש הבדלים ברורים בין זכרים לנקבות. זהו חוק" הטבע. הניסיונות של האופנה כיום, להסיר את חוקי-הטבע, מוכרחים להיכשל.

"לכן, מרצה לורנס את האני-מאמן שלי, יש לי עכשיו רק מטרה אחת: להחזיר לאשה את הרכות והנשיות שלה, את תדמיתה כיצור סכסי, עדין ושברירי. להתאים לכל אחת את הבגד המתאים לה, אבל באריגים רכים וגולשים, בדגמים שהם גם חשופים וגם שומרים על נופך של מיסטריון. מוכרחים לשים קץ לאופנה הגברית, שמנסה לטשטש את ההבדלים בין המינים.

"הנה, גם באמריקה ובפאריס התחילו עכשיו לחזור אל האופנה של שנות ה"עשרים והשלושים, בדיוק מאותה סיבה. בסדר, אפשר ללכת במכנסים, אבל שהיו רכים ומחמיאים, שיבליטו את הקימורים במקומות הנכונים, שלא ייראו כמו שקים או כמו צינורות-מתכת. תליפות-מכנסיים? בסדר, אבל מקטיפה, ממשי, בכל הצבעים שבעולם. בשביל העניין הזה אני מוכן ל-היכנס עם הראש בקיר, רק שאצליח!

ישראל במקום ראשון. ראני רוצה לעשות עוד דבר, חשוב מאוד, הוא מצהיר באמונה שלמה, אני מאמין ש-ישראל מסוגלת בהחלט לתפוס מקום ראשון או שני בתחום האופנה בעולם. איפה כתוב שפאריס מכתובה את האופנה? בתנ"ך? אדרבא, שכל העולם יחכה לאופנה שלנו! שכולם יבואו לקנות כאן. לא צריך בשביל זה השקעה גדולה, רק מתכננים בעלי יו"ז מה זמנך, וא העולם יילך בעיקבותינו. "הרי בישראל עושים כבר הכל היום. טונים את החושים, צובעים אותם, אורגים

אופנה

כי מאיש-יהודה חצא אופנה

הוא לקח יריעת בד,

זרעו הצופים עיצב

ממנה שימלת-ערב

לא בכל תצוגת-אופנה זוכה הקהל לראות את המתכנן עולה על המסלול בכבודו ובעצמו, ומעצב את דגמיו הישר על גור פיהן הכימעט-עירוניים של הדוגמניות.

לא לעיתים מזומנות זוכים רופאי תל-אביב ונשותיהם להתכנס יחדיו באירוע שאיננו בעל אופי רפואי, בו ניתנת להם ההודמנות לבדוק את האנטומיה של גוף האשה בניסיונות וזחרות כל-יך, ובפומבי. על המסלול עמד לורנס (זיו) איש-יהודה, מתכנן-האופנה התכשיטן, שחזר לישראל כשלושה שבועות לפני מילחמת יום-הכיפורים (העולם הזה 1895), לאחר מסע-הצלחה בן למעלה משנתיים בארה"ב.

לורנס ניגש אל הדוגמנית, העטופה ב"ביקיני זעיר, פרי ידי, ותוך דקות אחדות, בתנועות זריזות, עיצב על גופה שימלת-ערב קלאסית, חגיגית.

היה זה במוצאי-שבת האחרון, בתצוגת-האופנה של אגודת ידידי בתי-החולים, אשר נערכה במלון פלאזה בתל-אביב, ו"פתחה באואר בן שלושה ימים. הכנסותיו של באואר זה, שהמוצרים הנמכרים בו נתרמו על-ידי גופים שונים בארץ ובחו"ל, תהיינה קודש לרכישת ציוד רפואי לבית-החולים איכילוב.

ההזמנה להציג את דגמיו ולנהל את ה"תצוגה על כל פרטיה, כולל קישוט הנאים והדוגמניות, היתה ההודמנות לה ציפה לורנס. "שילבתי את הנעים עם המועיל," הוא אומר, "ואני מאושר מאוד. בעצם, ההיענות הגדולה של הרופאים ואנשי-החברה הישראליים שהיו שם, הדהימה אותי. היא עלתה על כל הציפיות." הנשיות חוזרת, "בכלל, אופנה זה